

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae

Dumnezeu Savaot, Tatăl Meu, Mă pornește din dreapta Sa și-Mi spune să Mă fac cuvânt coborât pe pământ, căci toate se sfârșesc fără Dumnezeu, și numai El mai rămâne, iar El le face noi pe toate la cuvântul Său. Amin.

Cobor la tine, popor al cuvântului Meu, și aduc la masa Mea cu tine pe cei din cer, care prăznuiesc în ziua aceasta pe ierarhul Nicolae, pe cel plin de umilință pe pământ și în cer, pe cel plin de dar, care s-a făcut cunoscut pe pământ și în cer prin duhul blândetii și prin puterea credinței și a fost bogat, căci a iubit sărăcia pentru el și a strâns bogății pentru săraci și le-a împărțit lor, ba a împărțit și credință și umilință și duh de pocăință, căci cel ce împarte din cer are rod în cei ce primesc de la el.

Să înveți, măi poporul Meu, pe toate câte Eu ți le împart și să aibă ele rod în tine, rod din cer și pentru cer, căci fericit este cel ce își strânge din cer și în cer, fiindcă cele din cer în cer se întorc, cu tot cu cei ce fac rod din ele și îl împart pe pământ ca să rodească cer pe pământ, cer în inimile oamenilor, care n-ar putea trage spre cer cu dragostea lor dacă n-ar avea pe cineva ca să le arate calea și rodul ei.

O, te învăț în ziua aceasta taina unui dar frumos și s-o lucrezi tu pe ea spre bogăția ta cea din cer. Ai grijă de lucrarea recunoștinței, fiule. Păstrează-te într-o ascultare cu mare iubire, cu mare recunoștință pentru cei care te ajută și-ți îngrijesc duhul și lucrul tău cel pentru Mine, și care se adună în cer ca avuție a ta, unde molia și viermele n-o strică, nu ajung să aibă viață și să strice în cer. Trebuie să știi cu ce se lucrează taina recunoștinței, căci dacă nu știi n-o lucrezi, n-o iubești și nu te faci prin ea scump la Dumnezeu, de preț înaintea Sa, așa cum sfinții au preț la Dumnezeu.

O, e mare frumusețe să văd Eu pe pământ recunoștință în lucrarea omului! N-ați fi putut singuri să fiți ceea ce sunteți și trebuie să fiți voi, dacă n-ați fi fost sprijiniți și mult ajutați și învățați de cineva care vă dă din cer. Sunt mulți pe pământ care-și dovedesc recunoștința față de cineva care-i ajută din cer, cu cele din cer, că e mult cer pe pământ care se poate împărți oamenilor cu bogăția harurilor lui dacă are cine să împartă celor ce stau departe de Dumnezeu Vistierul, și sunt mulți care se întorc să aducă mulțumire și care se aduc ei înșiși până la locul de unde le-a venit lor ajutorul.

O, poporul Meu, aștept de la tine multă recunoștință față de cei ce te ajută să fii tu popor al Meu, căci tu pe Mine nu Mă vezi, dar îi vezi pe cei dintre Mine și tine așezați de Mine înaintea ta pentru viața ta, pentru hrana credinței tale în Mine, pentru hrana dragostei tale pentru Mine, pentru hrănirea ascultării tale de Dumnezeu, pentru taina mântuirii tale din păcat ca să fii tu sfânt și nu păcătos. O, câte daruri primești tu! O, cât de recunoscător trebuie să fii și să înveți să fii așa! Această înțelepciune este deasupra a toate, iar cine n-o are pe ea lucrătoare este Lucifer, cade în păcatul lui Lucifer, care n-a mai stat supus Făcătorului lui și s-a ridicat peste El și și-a pierdut toată strălucirea, de s-a făcut negru, căci el a uitat lucrarea recunoștinței față de Cel ce l-a înființat și peste Care s-a semețit odată cu neascultarea lui de Dumnezeu, căci el l-a ascultat pe om și n-a mai privit la Mine ca să vadă de la Mine și nu de la om.

O, aveți grijă, fiilor! Recunoștința trebuie să-și aibă întregă fața și lucrarea sa în voi. Nimic nu sunteți fără ea, nimic înseamnă omul care nu are în purtarea sa și în inima sa dovada recunoștinței față de cel care îl sprijinește pe el ca să fie al Meu, ca să rămână al Meu. Numai cel ce nu voiește să rămână al Meu, numai acela nu-și păstrează recunoștința și lucrarea ei față de cel de la care-L ia pe Domnul peste viața lui.

O, fiilor, e tare, tare urât păcatul nerecunoștinței când el își face loc la vedere cu lucrarea lui din om. Nimeni nu trebuie să aibă lucrul său mai puțin decât cel de la care îl are el împărțit spre lucru. Când vezi pe cineva care are în slujba sa un om ca să nu fie fără slujire omul, și când vezi că el nu face mai mult decât cel care îl ia spre slujire, e păcatul nerecunoștinței în el, e păcatul trufiei, care-i place să stea în om și să-l facă diavol pe om. Cei ce nu slujesc cu credincioșie și cu jertfă sfântă și scumpă sub cei ce le îndrumă zilele și nopțile și le veghează viața, aceia nu simt trufia și n-au credincioșie și n-au recunoștință pentru mai-marele de peste ei și nu sunt mari dacă nu știu ce este mărirea așa cum a știut proorocul Daniel, care a știut cât de mare trebuie să fie în slujire ca să slujească cu credincioșie pentru treburile regelui, la care el era rob și nu fiu, iar voi sunteți fii, fiii Mei, și fiecare fiu își slujește părintele cu mare credincioșie, sau se trage din slujirea sa din pricina necredincioșiei și se duce și-și cheltuiește viața în desfrânări până ce dă el de rodul rătăcirii lui de la purtarea și slujirea sa la casa tatălui său.

O, vai de părinții care nu-și învață copiii să slujească în casă mai mult decât părinții, căci aceia n-au de unde să învețe lucrarea recunoștinței față de cei ce le-au dat lor viață și îngrijire lor! Vai de aceștia, vai și de părinți, și de copii, că iată, aceasta este fața acestei lumi stricate din creștet până în tălpi și care-și dărmă unii altora toate întăriturile, căci sunt zidite pe nisip, precum este scris de cei ce se zidesc pe nisip.

O, fiilor, e zi de învățătură sfântă peste voi. Aveți învățător în ziua aceasta viața și faptele ierarhului Nicolae, care primea de la Mine și împărțea pe pitite darurile, ca nu cumva să-l mărească pe el cineva pe pământ, căci toți cei ce sunt măriți de oameni nu sunt cei meritoși, precum meritoși nu sunt cei ce îi slujesc pe ei. O, feriți-vă ca de moarte de bucuria cea de la dragostea cea din jur pentru voi, căci omul pe pământ nu merită nimic, decât pe Dumnezeu pentru iertarea de la El peste om, căci omul este păcătos și are nevoie de recunoștință față de Dumnezeu și de pocăință mereu înaintea Sa. Cel ce nu dovedește recunoștință mare față de Dumnezeu și de semenii săi și mai ales față de cei ce îi călăuzesc pașii și viața, acela iubește păcatul și stă în păcatul nerecunoștinței și stă nepăsător în acest păcat. O, cum să fie frumos un așa fel de om, o așa desfrânare în om? Cum să fie frumos cel fără de creșterea Mea peste el și în el și în afara lui apoi cu ea? Când omul se duce la racla sau la mormântul unui sfânt, el își dovedește recunoștința față de binefăcătorul lui, care l-a scos pe el din întuneric și din boli și din multe neazuri și griji și se duce și se apleacă și crede ceea ce face, și dorește el după binefăcătorul său. O, iată pildă pentru învățat de la ea! Dar cea mai frumoasă recunoștință o are cel ce lucrează mult lucrarea binefăcătorului său de peste el și care a pus peste el rodul lucrării recunoștinței, rodul ascultării și al jertfei înaintea celui ce i-a dat lui slujire și mântuire prin ea și purtare aleasă în purtarea lui cea plină de rod sfânt, plină de virtutea recunoștinței.

E zi de praznic de sfinți și trebuie să dai daruri sfinte poporului Meu, o, arhieriele sărbătorit între sfinți în ziua aceasta, căci lucrarea ta cea de la Mine ție aceasta este, și nu Mi-ai cerut plată pentru ea, căci Mi-ai fost fiu și nu slugă, și ai iubit să fii recunoscător Făcătorului tău.

Fiilor, fiilor, cei ce ascultă nu sunt cei ce poruncesc, nu sunt cei ce doresc ca ei. Această învățătură s-o dobândiți voi acum. Amin.

— *Învățător al celor ce credeau în Tine și al celor blânzi ca și mine și al celor ce iubeau să se înfrâneze de la voile lor, acelora le-am fost eu de ajutor și de păstor spre Tine al lor, o, Doamne Învățător. I-am învățat pe ei recunoștința față de Tine, Cel ce ești Vistierul bunătăților celor spre mântuirea oamenilor și spre înțeleptirea lor.*

Mi-ai pregătit cu mari minuni rangul de arhieriu peste creștetul meu și am fost mereu dator pentru această măreață lucrare pusă de Tine peste mine cu minuni văzute și înțelese de mulți atunci, dar, o, nu puteam, nu puteam purta slava de la oameni, nu puteam, că mă prindea frică mare față în față cu Tine, Doamne mare, că nu mai Tu ești Cel slăvit, numai Tu. Mi-am ascuns cât am putut de mult lucrarea harului meu cel de la Tine, că n-am putut să primesc eu cele ce Tu și numai Tu meriți și ai.

Le-am dat celor necăjiți ajutorul care le lipsea și i-am scăpat de păcat greu și am făcut cât am putut pentru om înaintea Ta, căci m-ai hărăzit să-Ți îngrijesc turma Ta pe pământ, și fără răgaz s-o îngrijesc.

Le spun, Doamne, la toți arhierii de pe pământ că nu știu ei ce au de lucrat, de vreme ce nu lucrează ei așa cum am lucrat eu înaintea Ta cu lucrarea harului de arhieriu, și le spun lor că le trebuie mare, mare pocăință, mare de tot, căci prea multă slavă a Ta au furat ei de la oameni pentru ei și nu s-au temut și nu se tem să facă această lucrare de Lucifer și să-Ți ia Ție slava, când omul nu merită decât pocăință multă, căci este păcătos.

O, de ce, Doamne, uită omul că este păcătos? Dacă n-ar uita aceasta ar fi treaz omul pentru răspunsul său înaintea Ta, de care omul nu poate scăpa. O, cum să facem să dărâăm de tot din om pe Lucifer, pe acest arhipăstor satanic, împuternicit stăpân al iadului de către toți oamenii care slujesc lui, păstor mincinos, care-și zidește din duhul trufiei scaun de împărăție în om și de stăpânire peste om de nu mai poate omul să scape de sub stăpânirea lui?

O, e lipsă mare de recunoștință între om și Tine, Păstorule bun și blând și plin de răbdare, Doamne, și stau de vorbă o clipă acum cu fiii poporului Tău și le spun lor așa:

O, fii și fiice, o, copii ai unei așa de mare lucrare dumnezeiască coborâtă cu Dumnezeu la voi și peste voi, faceți-vă rost mereu de mare și nesfârșită recunoștință pentru darul acesta vouă adus și pentru cei ce-l poartă spre voi și vă poartă de grijă duhovnicește pentru cele din cer și pentru cele de pe pământ pentru voi, căci viața voastră trebuie îngrijită, și e grea de tot această datorie purtată pentru voi. O, fiți plini de recunoștință și de purtare recunoscătoare, că nu puteți fi frumoși fără această minune care-l face pe om fiu al celui ce-l poartă pe el. Nici un fiu statornic nu poruncește, nu schimbă povața de peste el, nu-și scoate înțelepciunea sa înaintea celui ce cu înțelepciune îi împarte lui ca să fie el și ca să aibă Dumnezeu peste el pe pământ și în cer. O, aveți grijă, fiilor, să nu striviți puterea celor ce vă poartă, și fiți recunoscători prin credincioșie, prin aplecare cu iubire și prin ascultare cu sfială, căci Domnul vă așteaptă să străluciți prin acestea și să se vadă lumina lor peste voi. O, mulțumiți-vă cu ceea ce aveți, căci sunteți sărăcuți, și fiți bogați în daruri sfinte și hrăniți-vă și îmbrăcați-vă în ele și umiliți-vă pentru ele, umiliți-vă mult și mereu, ca să fiți purtători de daruri din cer și ca să fiți fiii Celui Preaînalt, Care din înălțimea Sa vă dă vouă cu multă umilință, căci Se apleacă până la voi.

O, nici să se pomenească la voi păcatul nerecunoștinței. Fiți blânzi cu inima și cu mintea și cu lucrarea acestora, ca să puteți aduce recunoștință pentru binele așezat peste voi, fiilor. Fiți plini de daruri, și să nu lipsească din voi darurile sfinte, și care împart sfințenie și statură sfântă unii de la alții, unii pentru alții, fiilor, căci greu se mai desparte omul de ceea ce învață și face, iar voi, lucrând pe cele sfinte vă veți despărți cu greu de ele, și ele de voi, că intră ele în firea și în ființa omului și îl nasc din cer pe om, din cele sfinte și pentru cele sfinte mereu, și va avea neamul român mireasa Domnului în mijlocul lui, împodobită ea pentru Mirele ei, Hristos.

Aș vrea să scape Domnul de acest arhierarh satanic, care-și face din trufie tron în om și are turmă cât n-o cuprind ochii omului. O, aș vrea să se strice lucrarea lui Lucifer din mintea și din inima omului, și vă dau vouă în ziua aceasta daruri de sus: blândețe, credincioșie, înfrânare, sfială sfântă vă dau și duhul recunoștinței pentru toate acestea, o, fii și fiice ale acestui cuvânt de sus peste voi, și să-L bucurați pe Domnul împărțind acestea, care să se vadă a fi ele în voi, și apoi izvorul lor. Amin.

O, Te rog, Doamne milos, împodobește-i pe ei cu toate podoabele Tale scumpe și sfinte și nimeni să nu fie ca ei mai frumoși pe pământ, iar ei să aibă recunoștință și purtarea cea pentru ea. Pace Ție din partea lor, pace, Doamne, și mângâierea de la ei să-Ți vindece mereu durerea Ta! Amin.

— O, lângă arhierul Tău Nicolae am și eu ziua mea de serbare între sfinți, mucenița Filofteia, Doamne al meu. Îmbracă, Te rog, poporul, în haina slavei, în haina milei Tale, ca să aibă părinți poporul Tău de azi, că greu e de cei fără de părinți pe pământ, fără de Domnul și de

sfinții Săi cu ei, căci eu Te-am avut pe Tine tată și mamă că n-am avut sprijin de părinți, și fericire mare am purtat în sufletele de la dragostea mea de Tine și simțeam că nu mai este pe pământ un alt fericit în afară de mine, că tânjeam după Tine așa micuță cum eram, dar dorul de Tine trecea măsura mea, și de la Tine a avut el și m-a împodobit și m-a înveșmântat în haina slavei cea de sus, o, Doamne. Îți mulțumesc cu mare smerenie că stau acum lângă Tine cu sfinții și grăiesc eu poporului Tău de azi, pe care toți sfinții și toți îngerii îl așteaptă și îl privesc și îl fericesc, iar pentru această alegere a lor le trebuie lor umilință cum n-a mai fost în veac și multă recunoștință pentru ceea ce sunt și fac ei, căci Tu le ești lor Păstor și îi înveți pe ei toate, și buni la învățătură și la ascultare trebuie să se dovedească ei. Pace Ție de la noi și de la ei! La fel ca și părintele serbat azi, Nicolae, la fel și eu, mucenița Ta, Îți doresc de la ei, iar ei să nu uite de darurile sfinte și de datorია lor înaintea Ta, o, Doamne Păstor. Amin.

— O, ce frumoși sunt pașii celor ce vestesc pacea! Luați din bucuria cuvântului Meu coborât peste poporul Meu, o, sfinți iubiți și mari cu iubirea, prin lepădarea de sine cu care ați stat voi înaintea Mea și înaintea oamenilor pe pământ.

Pace peste Mine și peste tine de la sfinții Mei, măi poporul Meu! O, tot așa să înveți și tu să-Mi dai și să poți spune după aceea: Pace Ție, Doamne, pace de la noi Ție!

O, poporul Meu, ca la școală să înveți tu, și să-ți însușești cuvântul Meu și rod să aduci peste viața ta și recunoștință să înveți să ai pentru toți binefăcătorii tăi din cer și de pe pământ, și să fii micuț la dorințe și mare la dăruire, măi fiule, iar bucuria Mea de la tine Mă va alina, Mă va mângâia și mult Mă va mângâia, o, poporul Meu, din cer și de pe pământ povățuit de Dumnezeu, Păstorul tău. Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 2012